

Regeringens proposition

2002/03:43

Svenskt deltagande i en EU-ledd styrka i Makedonien Prop.
2002/03:43

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 februari 2003

Göran Persson

Anna Lindh
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen redogör regeringen för utvecklingen i Makedonien (före detta jugoslaviska republiken Makedonien), förutsättningarna för stationering av en internationell styrka ledd av Europeiska unionen (EU) och förberedelserna för svenskt deltagande i en sådan styrka. Regeringen föreslår att riksdagen medger att regeringen ställer en väpnad styrka om högst 20 personer till förfogande under tolv månader för en EU-ledd militär fredsfrämjande operation. Insatsen sker efter inbjudan av Makedoniens regering och i enlighet med Förenta nationernas (FN) säkerhetsråds resolution 1371, som uttrycker stöd för en internationell säkerhetsrelaterad närvaro i landet.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	3
3	Bakgrund.....	4
3.1	Utvecklingen i Makedonien	4
3.2	Tidigare internationella insatser	5
4	Svenska humanitära och andra insatser	6
5	Den EU-ledda styrkan.....	7
6	Rättsliga frågor	8
7	Regeringens överväganden	9
8	Förkortningar	11
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 februari 2003...	12

Regeringen föreslår

- att riksdagen medger att regeringen ställer en väpnad styrka om högst 20 personer till förfogande under tolv månader som ett svenskt bidrag till den EU-ledda militära insatsen i Makedonien som planeras efter en inbjudan av den makedonska regeringen och i enlighet med FN:s resolution 1371, och
- att riksdagen beslutar att motionstiden förkortas till tre dagar.

2 Ärendet och dess beredning

Vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn den 12-13 december 2002 bekräftade stats- och regeringscheferna att EU är beredd att ta över efter den nuvarande Nato-ledda militära insatsen i Makedonien så snart som möjligt i samråd med Nato. Stats- och regeringscheferna uppmanade vidare de behöriga organen i EU att slutföra arbetet med en övergripande strategi för insatsen, inklusive utarbetandet av militära alternativ och planer.

Den 17 januari 2003 riktade Makedoniens regering en officiell begäran till unionen om att ta över efter Natos insats, förutsatt att det sker i nära samråd med makedonska myndigheter och Nato.

Försvarsmakten förordade den 24 januari 2003 att ett eventuellt svenskt bidrag i första hand bör bestå av en till två övervakningsgrupper och i andra hand av en militärpolisgrupp. Ett eventuellt svenskt bidrag bör även, enligt Försvarsmakten, kompletteras med stabsofficerare i relevanta befattningar i missionens ledningsstruktur samt stabsofficerare för inledande planering på högre ledningsnivåer. Övriga bidrag som skulle kunna bli aktuella är en sjukvårdsgrupp och en ammunitionsröjgrupp. Kontakter har därefter under ärendets beredning hållits med Försvarsmakten.

Europeiska unionens råd antog den 27 januari 2003 en gemensam åtgärd om Europeiska unionens militära operation i Makedonien (2003/92/GUSP).

Av 10 kap. 9 § regeringsformen framgår att riksdagens medgivande krävs för att en svensk väpnad styrka skall kunna sändas till annat land om inte ett medgivande i lag eller skyldighet enligt en internationell överenskommelse som riksdagen godkänt föreligger (se vidare kapitel 6).

Enligt den preliminära tidtabellen skall unionen kunna ta över den militära insatsen tidigast den 1 mars 2003. Ärendet har beretts skyndsamt och regeringen ser det som nödvändigt att redan i detta skede förelägga riksdagen ett förslag till beslut. Det är mot bakgrund av denna mycket snäva preliminära tidtabell som regeringen föreslår en förkortad motionstid.

3.1 Utvecklingen i Makedonien

Makedonien var den sista delrepubliken som bröt sig ur f.d. Jugoslavien och den enda som klarade sig igenom Jugoslaviens sönderfall utan att bli indragen i krig. Självsständigheten föregicks av en folkomröstning i september 1991, som med klar majoritet påvisade den utbredda folkviljan till självstyre. Landet valdes in i FN i april 1993 under namnet FYROM (*former Yugoslav Republic of Macedonia*) och i december samma år upprättades diplomatiska förbindelser med Sverige.

Efter självständigheten inleddes en svår omställningsprocess från socialism och planekonomi mot en statsbyggnad med fungerande demokratiska och rättsstatliga institutioner, ett fritt civilt samhälle och marknadsekonomi. Reformarbetet har släpat efter inte minst på grund av den instabila säkerhetspolitiska situationen på västra Balkan i övrigt, men även av inrikespolitiska problem såsom bräcklig ekonomi, etniska motsättningar och utbredd organiserad brottslighet.

Landet upplevde, jämfört med de andra nyligen självständiga republikerna på västra Balkan, ett relativt stabilt politiskt klimat under 1990-talet och lyckades hålla sig utanför balkankrigen. Under våren 2001 utbröt dock en väpnad konflikt i landets västra och norra delar mellan etniskt albanska rebeller och makedonska säkerhetsstyrkor. Stridigheterna upphörde i augusti 2001 och en fredsuppgörelse kunde slutas, Ohrid-överenskommelsen, som innehåller utfästelser om omfattande konstitutionella förändringar i syfte att förbättra den albanska minoritetens rättigheter på flera områden.

Trots fredsavtalet är försoningsarbetet mellan de två folkgrupperna inte utan komplikationer. Den etniska uppdelningen av samhället kvarstår och den albanska minoriteten (som utgör ca. 25 % av befolkningen) känner sig fortfarande till stor del missgynnad och diskriminerad av den slaviska makedonska majoriteten (ca. 65 %). Det fredligt genomförda parlamentsvalet i september 2002, som resulterade i en samlingsregering bestående av både slaviska makedoner och etniska albaner, utgjorde ett viktigt framsteg i processen.

Den politiska dagordningen i Makedonien domineras i dag av integrationen i europeiska samarbetsstrukturer. Som ett led i närmandet undertecknades i april 2001 ett stabiliserings- och associeringsavtal (SAA) mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Makedonien. Avtalet innefattar bl.a. upprättande av ett frihandelsområde inom tio år och samarbete inom en rad områden, exempelvis utbildning, turism och rättsväsende. Då samtliga medlemsstater inte har ratificerat avtalet har det emellertid ännu inte trätt i kraft. I avvaktan på avtalets ikraftträdande gäller ett interimsavtal med bestämmelser på det

handelspolitiska området. En annan viktig fråga är att stimulera ekonomisk aktivitet för att förbättra den svaga ekonomin.

En fortsatt stabil utveckling i Makedonien är direkt beroende av att slaviska makedoner och etniska albaner kan samarbeta och att Ohrid-överenskommelsen genomförs inom en snar framtid. Såväl det internationella samfundet, som den makedonska regeringen gör bedömningen att den rådande säkerhetssituationen motiverar en fortsatt internationell civil och militär närvaro.

3.2 Tidigare internationella insatser

EU har ett betydande engagemang på västra Balkan, där integrering i europeiska samarbetsstrukturer är ett viktigt instrument för stabilisering av regionen. I detta arbete är stabiliserings- och associeringsprocessen (SAP) central. SAP inkluderar ovan nämnda SA-avtal och även omfattande ekonomiskt stöd genom biståndsprogrammet CARDS.

EU:s övervakningsstyrka (EUMM) har funnits på västra Balkan sedan år 1991 och kom att spela en viktig roll i hanteringen av den väpnade konflikten i Makedonien år 2001. I dagsläget finns ett trettiotal övervakare kvar i landet. EU har även en s.k. särskild representant (EUSR) i Makedonien, vilken koordinerar det internationella samfundets verksamhet, inte minst beträffande genomförandet av Ohrid-överenskommelsen.

Under perioden mars 1995 till februari 1999 var en FN-mission (UNPREDEP) stationerad i Makedonien. Insatsen var FN:s första med ett direkt förebyggande mandat och missionens syfte var att hindra ytterligare spridning av konflikten i regionen till fler länder. Missionen avslutades efter det att FN:s säkerhetsråd, på grund av ett kinesiskt veto, inte kunde enas om dess förlängning.

År 1992 inrättade OSSE en mission i Skopje med ett mandat inriktat på att förhindra spridning av konflikter från övriga delar av före detta Jugoslavien. En viktig uppgift har varit att genom förtroendeskapande åtgärder försöka dämpa spänningarna mellan den slaviska befolkningsmajoriteten och den etniskt albanska minoriteten i landet.

I samband med genomförandet av Ohrid-överenskommelsen år 2001 fick OSSE-missionen, i samarbete med de makedonska myndigheterna, EU och Nato, en utökad roll. Drygt 200 civila OSSE-övervakare och poliserådgivare närvarade i fält i samband med att makedonsk polis återvände till byarna i konfliktområdena. OSSE-missionen ansvarar även för multi-etnisk polisutbildning och har fram till slutet av år 2002 utbildat drygt 600 poliser.

Ett mindre antal Nato-soldater stationerades i Makedonien redan före och under Kosovo-kriget i syfte att logistiskt stödja den internationella fredsinsatsen i Kosovo (KFOR). Ohrid-överenskommelsen lade grunden för en mer aktiv roll för Nato som fick ansvaret för att samla in de väpnade albanska gruppernas vapen. Avväpningen ägde rum inom ramen

för *Operation Essential Harvest* i september 2001, under vilken drygt 3800 vapen samlades in.

Essential Harvest följdes i oktober 2001 av ytterligare en Nato-insats, *Operation Amber Fox*, vars mandat var betydligt bredare. Dess huvuduppgift var att bidra till skyddet av den EU- och OSSE-personal som övervakar genomförandet av Ohrid-överenskommelsen samt att på andra sätt ge särskilt stöd, bl.a. genom sjuktransporter och underrättelser, till de civila övervakarna. *Amber Fox* genomfördes först under tysk och sedan nederländsk ledning. Styrkan uppgick till ungefär 1000 personer, av vilka 300 från KFOR, men stationerade i Makedonien. Insatsens ursprungliga mandat löpte på tre månader. Det förlängdes därefter i olika omgångar, senast t.o.m. den 15 december 2002. Vid Nato-toppmötet i Prag i november 2002 beslutades att *Amber Fox*, som bedömdes ha nått sina mål, skulle avvecklas. Samtidigt beslutade Nato dock att fortsätta ytterligare en period med viss militär närvaro i Makedonien. Denna alltjämt pågående operation, som kom att få benämningen *Operation Allied Harmony*, är planerad att pågå t.o.m. den 15 juni 2003. Mandatet omfattar stöd till de internationella övervakarna samt en militärt rådgivande roll i Makedonien, främst vad avser försvarsstruktur och reformer inom ramen för Makedoniens deltagande i det fredsfrämjande samarbetet inom Natos Partnerskap för fred (PPF). *Allied Harmony* består av 360 personer, av vilka 130 på marken och 230 vid högkvarteret i Skopje.

4 Svenska humanitära och andra insatser

Sverige har alltsedan Makedoniens självständighet ett betydande engagemang i landet. Svenska insatser har, i nära samarbete med flera andra internationella aktörer, spelat en viktig roll för utvecklingen.

Det svenska bilaterala utvecklingsstödet till Makedonien uppgår årligen till ca. 60 miljoner kronor. Det övergripande målet för de svenska stödinsatserna är ett närmande till europeiska samarbetsstrukturer. Detta görs bl.a. genom att främja förutsättningarna för en samhällsutveckling stödd på demokratiska institutioner, respekt för mänskliga rättigheter, stärkande av rättsstaten och framväxten av en fungerande marknadsekonomi. I detta perspektiv spelar alltjämt konfliktförebyggande insatser och åtgärder för främjande av fredlig samexistens mellan olika etniska grupper en framskjuten roll.

Sveriges stöd har från tidigare finansiering av kortsiktiga humanitära insatser nu övergått till att inriktas på långsiktig kapacitetsutveckling av landets egna strukturer. I samarbetet eftersträvas en så nära koordinering med den makedonska regeringen och övriga internationella aktörer som möjligt.

Sverige bidrog under åren 1995-1998 med 198 soldater till FN:s förebyggande insats i Makedonien (UNPREDEP) inom ramen för en nordisk bataljon.

Även inom OSSE har Sverige bidragit med personal på plats i Makedonien. Sverige deltar för närvarande med tre civilpolis, däribland chefen för polisskolan. Under år 2002 bidrog Sverige med fyra övervakare samt en rådgivare för ekonomiska och miljörelaterade frågor. I samband med parlamentsvalet år 2002 genomförde ODIHR en valövervakningsinsats, med närmare 800 valobservatörer, i vilken 23 svenskar deltog.

5 Den EU-ledda styrkan

Europeiska unionens råd antog den 27 januari 2003 en gemensam åtgärd som gör det möjligt för EU att ta över efter den Nato-ledda insatsen *Operation Allied Harmony* som för närvarande verkar i Makedonien. Den gemensamma åtgärden följer den avsikt som uttalades från EU:s sida vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn i december i fjol, samt den överenskommelse som därefter träffades om att EU skall kunna låna vissa resurser av Nato för att genomföra krishanteringsinsatser. Operationen i Makedonien blir den första EU-ledda militära krishanteringsinsatsen.

Styrkans mandat grundas på en formell begäran som Makedoniens regering riktade till EU den 17 januari 2003 om att ta över insatsen, förutsatt att det sker i nära samråd med Nato och makedonska myndigheter. Insatsen skall genomföras i enlighet med FN-resolution 1371, som uttalar stöd för en multinationell säkerhetsrelaterad närvaro så att förutsättningar kan skapas för att genomföra Ohrid-överenskommelsen. Styrkans uppgifter blir att bidra till en synlig militär närvaro, övervaka situationen till stöd för de civila övervakarna från EU och OSSE samt upprätthålla kontakter med lokala myndigheter och övriga internationella aktörer i landet. Uppgifterna skiljer sig således inte nämnvärt från dem som i dag genomförs inom ramen för Nato-insatsen *Allied Harmony*.

EU-styrkan förutses omfatta ca. 300 till 400 trupper, av vilka något mer än hälften kommer att utgöras av stabspersonal och resten av markförband, med högkvarter i Skopje. De EU-länder som i dag deltar i *Allied Harmony* förutsätts i huvudsak fortsätta med sina åtaganden, även inom ramen för EU-insatsen. Nato kommer att bibehålla delar av sitt högkvarter i Skopje även efter EU-övertagandet av krishanteringsinsatsen, för att kunna assistera den makedonska regeringen med långsiktig demokratisering av säkerhetssektorn och försvarsmakten i landet samt för att kunna ge logistikstöd åt KFOR i Kosovo.

Enligt den preliminära tidtabellen skall EU kunna ta över den militära insatsen tidigast den 1 mars 2003. Insatsen förväntas därefter genomgå en översyn var sjätte månad, med möjlighet till förlängning efter beslut av Europeiska unionens råd. En förutsättning för att operationen skall kunna inledas som planerat är dock att alla de nödvändiga praktiska arrangemangen med Nato hinner utarbetas.

EU-insatsen kommer att använda sig av Natos resurser och ledningsstrukturer, i enlighet med den överenskommelse som ligger till grund för samarbetet mellan EU och Nato ("Berlin plus"). Detta innebär bl.a. att Natos ställföreträdande överbefälhavare i Europa (*DSACEUR*) utses till militär befälhavare för EU-insatsen. Denne leder planeringen av insatsen, utifrån politiska riktlinjer och militära rekommendationer från EU. EU kommer även att utarbeta särskilda arrangemang för att underlätta deltagande av länder som inte är medlemmar av EU, bl.a. genom att inrätta en särskild s.k. truppbidragarkommitté.

6 Rättsliga frågor

Samtliga medlemsstater i EU har, enligt fördraget, rätt att delta fullt ut i EU:s krishanteringsinsatser, men det finns ingen skyldighet att delta. Det ankommer på varje medlemsstat att avgöra om, och i så fall i vilken omfattning, staten i fråga vill delta. Sverige fattar i varje enskilt fall och i enlighet med svensk lag beslut om medverkan i en krishanteringsinsats.

Av 10 kap. 9 § regeringsformen framgår att riksdagen i varje enskilt fall skall medge att en svensk väpnad styrka sänds till annat land om inte regeringen har bemyndigats i lag att fatta beslutet eller riksdagen tidigare har godkänt en internationell överenskommelse av vilken skyldigheten följer. Då bemyndigande saknas för regeringen i detta fall och riksdagen inte kan anses tidigare ha godkänt en internationell överenskommelse av vilken skyldigheten följer krävs riksdagens medgivande för att en svensk väpnad styrka skall kunna delta i den EU-ledda militära insatsen i Makedonien. Det skall emellertid vara frågan om en väpnad styrka i regeringsformens mening (jfr bet. 1990/91:KU30, s. 60 och betänkandets bilaga A 17.3).

Till de omständigheter som kan anses som relevanta för bedömningen av om ett svenskt bidrag till en militär insats är att anse som en väpnad styrka i regeringsformens mening torde höra att det är frågan om en organiserad enhet med en militär förmåga som går längre än personligt självförsvar. Vad gäller militärpolisgruppen är den att betrakta som ett förband med en kapacitet att lösa militära uppgifter och det är därför inte enbart en fråga om personligt självförsvar. Denna grupp måste betraktas som väpnad i regeringsformens mening. Vad sedan gäller övervakningsgrupperna är det svårt att betrakta dessa som organiserade enheter med en militär förmåga som går längre än personligt självförsvar. Det är här frågan om en löst sammansatt grupp som inte i sig kan genomföra militär strid. Beväpningen är endast för personligt självförsvar. Inte heller de övriga enheter som Försvarsmakten har föreslagit (stabsofficerare, sjukvårdsgrupp och ammunitionsröjgrupp) kan betraktas som en väpnad styrka i regeringsformens mening.

En förutsättning för svensk medverkan är att insatsen vilar på folkrättslig grund. Det folkrättsliga mandat som ligger till grund för den EU-ledda insatsen är den begäran från den makedonska regeringen som inkom skriftligen till EU den 17 januari 2003. Inbjudan kommer att följas av en skriftväxling mellan Makedonien och EU. Insatsen har också stöd i FN:s säkerhetsråds resolution 1371 (2001). Resolutionen uttalar stöd för

en multinationell säkerhetsrelaterad närvaro på begäran av Makedoniens regering så att förutsättningar kan skapas för att genomföra Ohridöverenskommelsen.

I den gemensamma åtgärden som rådet antog den 27 januari 2003 slås fast att EU skall leda en militär insats i Makedonien, på inbjudan av Makedoniens regering, för att ta över efter den Nato-ledda insatsen. Den gemensamma åtgärden lägger fast det rättsliga ramverket för insatsen, men enskilda medlemsstater åläggs inga skyldigheter att bidra med en väpnad styrka till insatsen. Rådet kommer, enligt de procedurer som har utarbetats inom EU och i enlighet med den gemensamma åtgärden, att behöva fatta flera beslut innan rådet kan fatta beslutet om att påbörja insatsen. Ett särskilt beslut kommer att fattas av rådet om att ingå ett s.k. SOFA-avtal (*Status of Forces Agreement*) med Makedoniens regering. Detta avtal kommer att reglera rättslig status för den internationella personalen som ingår i den EU-ledda styrkan.

7 Regeringens överväganden

Regeringen föreslår

- att riksdagen medger att regeringen ställer en väpnad styrka om högst 20 personer till förfogande under tolv månader som ett svenskt bidrag till den EU-ledda militära insatsen i Makedonien som planeras efter en inbjudan av den makedonska regeringen och i enlighet med FN:s resolution 1371, och
- att riksdagen beslutar om förkortad motionstid.

Skälen till regeringens förslag: EU har ett övergripande ansvar för att samordna de internationella civila aktörernas insatser i landet och har utsett en särskild representant för denna uppgift. En fortsatt militär närvaro i Makedonien har bedömts nödvändig för att Ohridöverenskommelsen skall kunna genomföras och säkerhetsläget i landet ytterligare skall kunna stabiliseras. Att EU planerar att ta över den militära insatsen efter Nato innebär därför ytterligare ett viktigt bidrag till att förebygga och förhindra en ny konflikt i Makedonien.

Försvarsmakten har i sitt underlag den 24 januari 2003 förordat att ett eventuellt svenskt bidrag i första hand bör bestå av en till två övervakningsgrupper och i andra hand av en militärpolisgrupp. Ett eventuellt svenskt bidrag bör även, enligt Försvarsmakten, kompletteras med stabsofficerare i relevanta befattningar i missionens ledningsstruktur samt stabsofficerare för inledande planering på högre kommandonivåer. Övriga bidrag som skulle kunna bli aktuella är en sjukvårdsgrupp och en ammunitionsröjgrupp.

Den konkreta militära planeringen har påbörjats i Bryssel. I avvaktan på en fastställd operationsplan samt den s.k. styrkegenereringsprocess, som skall äga rum mellan de länder som bidrar med trupper och som enligt den preliminära tidtabellen kommer att inledas i slutet av februari månad, är det ännu inte känt och inte heller möjligt att ha en exakt uppfattning om vilka bidrag de övriga medlemsstaterna och deltagande

länder utanför EU kommer att vilja lämna. Det är vidare en fråga om att noga anpassa bidragen till varandra. Under dessa omständigheter, d.v.s. då styrkebidragen från övriga länder inte är kända, är det i dagsläget inte heller möjligt att bedöma exakt hur det svenska bidraget slutligt kommer att utformas och om styrkan då kommer att vara väpnad i regeringsformens mening.

Till detta kommer att den preliminära tidtabellen för insatsen fortsatt är mycket snäv. Om tidtabellen skall kunna hållas är det inte möjligt att avvakta med en proposition till dess att slutlig ställning kan tas i frågan om riksdagsgodkännande krävs. Mot denna bakgrund, och den information som i övrigt finns tillgänglig, görs bedömningen att riksdagens medgivande till regeringen att ställa en väpnad styrka till förfogande bör inhämtas snarast.

Det är regeringens bedömning att ett svenskt styrkebidrag till denna EU:s första militära krishanteringsinsats är av stor vikt. Det svenska bidraget bör, enligt regeringens bedömning, avspegla såväl vårt starka engagemang för freden på västra Balkan, som vår vilja att bidra aktivt till utvecklingen av EU:s krishanteringsförmåga. Sveriges bidrag bör dessutom vara väl anpassat i förhållande till övriga medlemsländers.

Mot denna bakgrund gör regeringen vidare bedömningen att en rimlig nivå på det svenska bidraget är högst 20 personer. Kostnaden för den svenska insatsen beräknas i dagsläget uppgå till högst 22 miljoner kronor för tolv månader. Regeringen bedömer att denna kostnad, som inkluderar såväl utgifterna för den svenska truppinsatsen, som den svenska andelen av truppbidragarländernas gemensamma kostnader, kan finansieras inom Försvarsmaktens ordinarie anslag (6.1, Förbandsverksamhet, beredskap och fredsfrämjande truppinsatser m.m.).

8 Förkortningar

CARDS	Community Assistance for Reconstruction, Development and Stabilisation
DSACEUR	Deputy Supreme Allied Commander Europe (Natos stf. överbefälhavare i Europa)
EU	Europeiska unionen
EUSR	European Union Special Representative (EU:s särskilda representant)
KUSP	Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik
FN	Förenta nationerna
FYROM	Former Yugoslav Republic of Macedonia (före detta jugoslaviska republiken Makedonien)
KFOR	Kosovo Force (Nato-ledd styrka i Kosovo)
Nato	North Atlantic Treaty Organisation (Nordatlantiska försvarsorganisationen/Atlantpakten)
OSSE	Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa
ODHIR	Office for Democratic Institutions and Human Rights (Kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter)
PFF	Natos Partnerskap för fred
SAA	Stabiliserings- och associeringsavtal
SAp	Stabiliserings- och associeringsprocessen
UNPREDEP	United Nations Preventive Deployment Force

Utrikesdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 februari 2003

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Ulvskog, Lindh, Sahlin, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Lövdén, Ringholm, Bodström, Karlsson, J.O., Sommestad, Karlsson, H., Lund, Nykvist, Andnor, Nuder, Hallengren, Björklund

Föredragande: Anna Lindh

Regeringen beslutar proposition 2002/03:43 Svenskt deltagande i en EU-ledd styrka i Makedonien